

Despre alegeri, Japonia și drumul devenirii

Florentina Irimia

(Specializarea *Limba și Literatura Franceză - Limba și Literatura Japoneză*, promoția 2014)

Cum a început pasiunea mea pentru limba și cultura japoneză este o poveste clasică, cu nimic deosebită de cea a majorității studenților de la Litere. Însă, odată ce am luat decizia de a studia limba japoneză la Facultatea de Litere din cadrul Universității Babeș-Bolyai, viața mea s-a schimbat complet, iar asta aveam să realizez câțiva ani mai târziu.

Am avut marea șansă de a fi selecționată să particip la un schimb de experiență în primul semestru al anului al treilea (2013), la Universitatea Ehime din Matsuyama, Japonia, ceea ce a însemnat un vis împlinit pentru mine. Era pentru prima dată când ieșeam din țară și mergeam atât de departe, până în Țara Soarelui Răsare. Fată de provincie și neexperimentată în ale aeroportului, era cât pe ce să pierd zborul Frankfurt–Nagoya, deși așteptam de șase ore la poartă, neștiind că aceasta se mai schimbă uneori... 😊 Ce să mai zic că nici nu am închis un ochi în cele 24 de ore cât a durat toată călătoria.

În primele zile în Japonia aveam impresia că am aterizat pe altă planetă, însă, după ce șocul inițial a trecut, am început să mă simt extraordinar de bine; era „acasă”, departe de casă. Le voi fi mereu recunoscătoare profesorilor mei pentru această oportunitate. Lunile petrecute în Matsuyama mi-au îmbunătățit considerabil cunoștințele de limbă japoneză, mai ales în vorbire. Am cunoscut oameni din multe colțuri ale lumii, care mi-au lărgit orizonturile și m-au ajutat să cresc pe plan personal, mi-am făcut mulți prieteni și, per total, am devenit un om mai bun.

Deși încă din primii ani de facultate devenisem independentă din multe puncte de vedere, după cele cinci luni petrecute în Japonia am devenit o persoană mult mai încrezătoare în propriile forțe și mult mai descurcăreață. A fost una dintre cele mai frumoase perioade din viața mea. Când am părăsit Japonia, am plâns pe tot parcursul zborului de întoarcere acasă, de am speriat toate stewardesele. Cel mai mare regret rămânea faptul că nu apucasem să văd cireșii înfloriți, însă aveam promisiunea fermă din partea profesorului și mentorului meu din Matsuyama, Shimizu-sensei, că într-o zi orașul Matsuyama va dăruia Clujului cireși japonezi pe care să îi planteze în parcuri să putem admira și noi unul dintre simbolurile Japoniei.

La îndemnul și recomandarea doamnei profesoare Frențiu, am aplicat pentru o bursă de studiu acordată de statul francez și, în anul 2015, am început un masterat la Universitatea Diderot din Paris, care avea să mă ducă, în anul următor, înapoi în Japonia, la Facultatea TUFS din Tokyo.

Din punctul meu de vedere, specializarea *Limba și Literatura Japoneză*, mai ales cea din cadrul Universității Babeș-Bolyai, te pregătește temeinic în ceea ce sugerează și numele, dar îți insuflă și un set de valori precum punctualitatea, respectul pentru oameni și pentru lucrurile create de ei, respectul pentru spațiul în care te desfășori și dorința de a munci din greu și de a da tot ce ai mai bun în orice faci, dar și multe altele. Eu le-am pus pe toate în bagaj și, cu ajutorul lor, am supraviețuit anului foarte greu petrecut în Paris, dar mai ales, împreună cu prima experiență din Matsuyama, mi-au servit drept bază pentru a clădi o viață în Chiba, Japonia, alături de o persoană minunată întâlnită la Universitatea TUFS — actualul meu soț.

După ce am susținut lucrarea de masterat și am muncit un an într-o multinațională din Cluj-Napoca, am decis să mă reîntorc în Japonia și să locuiesc acolo pentru o perioadă de timp. Piața muncii din Japonia este poate una dintre cele mai dificile din lume, dar, cu ajutorul valorilor despre care vorbeam mai sus și, bineînțeles, al competențelor profesionale dobândite în prealabil, am reușit, în cele din urmă, să îmi găsesc un post de instructor de limba engleză la un centru de limbi străine din Tokyo și, ulterior, la mai multe școli private.

Dintotdeauna mi-am dorit să predau. Simt că aceasta îmi este menirea, iar cei câțiva ani în care mi-am trăit chemarea m-au umplut de satisfacție profesională.

În anul 2019, cu toate că nici soțul meu nu este japonez, am decis să ne căsătorim la un templu shinto din Chiba. Astfel, într-o însorită zi de la sfârșit de martie, am rostit jurăminte în fața lui Kami-sama, iar viața mea a apucat pe un drum care poate nici nu ar fi existat dacă nu urmam cursurile specializării *Limba și Literatura Japoneză*.

Am continuat să locuiesc și să lucrez în Japonia până în primăvara anului 2021, când, din cauza pandemiei, a trebuit să renunț la visul meu de a trăi acolo și la menirea mea de a preda.

Iubesc Japonia. Iubesc cultura și limba japoneză, însă, ca orice altă țară din lumea aceasta, are părțile ei bune și unele mai puțin bune. Dacă în Europa se considera că persoanele asiatice au adus COVID-ul, ei bine, în Japonia străinii erau cei învinovați pentru numărul mare de cazuri. Când, în cele din urmă, școlile au decis să reducă personalul și multe afaceri s-au închis, ne-am văzut nevoiți să părăsim locul foarte drag care ne fusese casă timp de câțiva ani buni.

Împreună cu soțul meu ne-am mutat în România și, la sfârșitul anului 2025, am devenit o familie. Treisprezece ani mai târziu, într-o frumoasă zi de martie, am admirat alături de soțul și fiul nostru de doar patru luni puiții de cireș dăruiți de orașul Matsuyama și plantați în Parcul Central.

Iată cum decizia de a studia *Limba și Literatura Japoneză* la Facultatea de Litere m-a pus pe un drum pe care poate nu l-aș fi străbătut altfel. Cursul a fost unul firesc: doi oameni s-au întâlnit, și-au jurat iubire și respect pentru o viață și au format o familie. Însă eu am călătorit peste mări și țări, până la răsăritul soarelui, și am trecut prin încercări întocmai ca un personaj de basm, iar la final m-am ales nu doar cu o evoluție personală și profesională demnă de un *bildungsroman*, ci și cu o nuntă desprinsă din povești.

Și poate că, într-o zi, mă voi întoarce în țara care mi-a oferit atâtea oportunități și atât de multe amintiri frumoase.